

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 2Urtos/8/2020  
Identifikačné číslo spisu: 6018010012  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. januára 2021  
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6018010012.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí 19. januára 2021 v trestnej veci odsúdeného D. H. o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. novembra 2020, sp. zn. 4Ntc/4/2018, takto

### **r o z h o d o l :**

Podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného D. H. zamietla.

### **O d ô v o d n e n i e**

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. novembra 2020, sp. zn. 4Ntc/4/2018, bolo rozhodnuté tak, že

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, žiadosť odsúdeného D. H., nar. XX. I. XXXX v W., trvale bytom M. V. č. XXXX/XX, W., t. č. v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4Ntc/4/2018, zo dňa 12. júna 2018, ktorým bol v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. augusta 2018, sp. zn. 3 Urto 6/2018, uznaný rozsudkom Okresného súdu v Nymburku zo dňa 22. marca 2017, sp. zn. 4T/121/2016, právoplatný v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prahe zo dňa 22. júna 2017, sp. zn. 11 To 226/2017, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený D. H..

Sťažnosť odôvodnil tým, že v dôsledku psychického stavu, v ktorom sa na verejnom zasadnutí prvostupňového súdu nachádzal, si neuvedomil závažnosť svojej odpovede. Preto využíva právo odsúdeného a berie späť slovo, ktoré si neuvedomil, a dožaduje sa práva odvolať sa voči „rozsudku“. Zároveň žiadal, aby mu bolo po doručení rozsudku umožnené sa voči tomuto odvolať.

Prokurátor, ktorému bola sťažnosť odsúdeného zaslaná na vyjadrenie, na túto žiadnym spôsobom nereflektoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti odsúdeného D. H. preskúmal vec primárne z hľadiska ustanovenia § 193 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že sťažnosť podala osoba, ktorá sa jej výslovne vzdala.

Krajský súd vykonal vo veci 18. novembra 2020 verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo rozhodnúť o žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (č. l. 199, 200).

Na tomto krajský súd v prítomnosti prokurátora a odsúdeného vykonal dokazovanie potrebné pre rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (č. l. 199).

Po vykonaní dokazovania, voči ktorému odsúdený žiadne pripomienky nemal, boli prednesené prokurátorkou, zástupcom Zboru väzenskej a justičnej stráže a odsúdeným konečné návrhy a po prerušení verejného zasadnutia a po porade senátu bolo predsedom senátu vyhlásené napadnuté uznesenie (č. l. 200).

Po uvedení podstatných dôvodov, pre ktoré krajský súd žiadosť odsúdeného zamietol, boli procesné strany t. j. aj odsúdený, poučené o opravnom prostriedku. Po tomto poučení sa krajská prokurátorka aj odsúdený D. H. výslovne vzdali svojho práva na podanie sťažnosti. Odsúdený výslovne uviedol: „Nepodávam sťažnosť proti rozhodnutiu krajského súdu o zamietnutí mojej žiadosti o podmieňané prepustenie, vzdávam sa tohto práva.“ (č. l. 200).

Podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť.

Z obsahu zápisnice o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. novembra 2020 bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že odsúdený sa po poučení o opravnom prostriedku sťažnosti výslovne vzdal (č. l. 200), rovnako ako aj krajská prokuratúra a tým sa napadnuté uznesenie stalo právoplatným a odsúdený už nemôže voči nemu podať riadny opravný prostriedok.

Pokiaľ sa odsúdený v podanej sťažnosti domáhal doručenia „rozsudku“ (pozn. súdu: správne uznesenia) a možnosti sa voči tomuto odvolať, najvyšší súd uvádza, že napadnuté uznesenie mu doručené bolo 8. decembra 2020 a navrátenie lehoty v zmysle § 64 ods. 1 Trestného poriadku nebolo v posudzovanom prípade možné. Je tomu tak preto, že odsúdený nezmeškal z dôležitých dôvodov lehotu na podanie opravného prostriedku, ale tohto sa výslovne vzdal.

Riadiac sa týmito úvahami, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

## **P o u č e n i e :**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

